

Xã hội Na Uy

Posted: August 8, 2010 by joyceannenguyen

Tôi đến Na Uy ngày 23/4/2009, đến nay đã gần 1 năm rưỡi.

Tất nhiên, tôi thừa nhận có không ít điểm tôi không thích của Na Uy: khí hậu khắc nghiệt, dân số ít, đời sống trầm lặng, lối sống cô lập chủ yếu ở trong gia đình, cơ hội không nhiều, không có nhiều bảo tàng hay công trình để ngắm nghía, sự chậm chạp... v.v... Na Uy cũng là 1 nước nhỏ ở Bắc Âu, nhiều người nghe thấy Na Uy không có ấn tượng gì, vài người bạn của tôi chỉ liên hệ tới cuốn "Norwegian wood" của Haruki Murakami, những ai có quan tâm có thể biết Edvard Munch, Henrik Ibsen, cá hồi, Viking... Chỉ thế.

Thế nhưng, vì sao Na Uy vẫn thường nằm trong danh sách hoặc có khi đứng đầu danh sách những quốc gia có điều kiện sống tốt nhất thế giới? Chỉ cần vào google gõ, bạn sẽ tìm thấy rất nhiều kết quả, chẳng hạn:

<http://www.aftenposten.no/english/local/article828724.ece>

http://www.huffingtonpost.com/2009/10/05/norway-best-place-to-live_n_309698.html

http://news.bbc.co.uk/2/hi/in_depth/8290550.stm

<http://www.nowpublic.com/world/best-country-live-list-countries-2009-un-hdi>

v.v...

Những ngày lang thang Roma tôi nhận thấy 1 số trong những người Ý tôi tiếp xúc nói khá thẳng thắn, họ không thích sống ở Ý. Tôi cũng có 1 vài người bạn người Ba Lan đã chuyển đi nơi khác, hoặc muốn đi trong tương lai. Nhưng rõ ràng từ vị trí của chúng ta, Ý và Ba Lan không có vấn đề gì cả, thậm chí Ý còn là đất nước rất nhiều người muốn ghé thăm. Vì sao? Đất nước đẹp, lớn, với văn hóa nghệ thuật phong phú và bề dày lịch sử đáng tự hào, nhưng những người bình thường không mấy bận tâm. Cái họ cần là công việc ổn định và cuộc sống đảm bảo. Ba Lan ngày nay đã tiến nhiều so với thời kỳ còn ở chế độ cộng sản, nhưng xét về hệ thống an ninh xã hội, Ba Lan không bằng các nước Bắc Âu hay Canada.

Ưu điểm lớn nhất của Na Uy, điều khiến Na Uy được nằm trong danh sách những nước có điều kiện sống tốt nhất thế giới là đời sống được đảm bảo. Người dân không phải lo lắng. Khi 1 đứa trẻ sinh ra, nó bắt đầu được nhà nước trợ cấp. Nếu nó tàn tật hoặc chậm phát triển, cha mẹ nó được thêm 1 khoản tiền để cho nó điều kiện sống tốt hơn. Khi lớn lên, nó được đi học miễn phí, 13 năm trung học không phải đóng 1 xu, sách vở do trường phát, chỉ khi lên đại học mới phải đóng học phí nhưng cũng có thể vay tiền nhà nước và trả lại sau. Nếu nó chậm phát triển, nó vẫn được sống với gia đình và có điều kiện hòa nhập với xã hội để được sinh sống như 1 người bình thường, trong xã hội mọi người đều bình đẳng không có sự phân biệt. Từ nhỏ đến lớn 1 công dân Na Uy không phải lo lắng, đời sống bình yên, an ninh xã hội tốt, hệ thống y tế hoàn hảo. Khi 1 người Na Uy phạm tội, chẳng hạn như giết người, theo pháp luật Na Uy, phóng viên không có quyền đưa tên hay mặt anh ta xuất hiện trên báo để tránh gây khó xử và xấu hổ cho gia đình, ở Na Uy cũng không có án tử hình, chỉ phải ngồi tù, theo tôi được biết trong quan niệm của người Na Uy, họ cho rằng không ai có quyền tước đi mạng sống của người khác, kể cả khi người đó đã giết người, vì họ tin vào khả năng thay đổi và phục thiện của con người, nhưng điều đó không khiến tỷ lệ tội phạm của Na Uy tăng cao. Mọi công dân cứ vậy sống bình thản, không cần lo lắng, mỗi năm đều có nhiều kỳ nghỉ, nghỉ lễ của Thiên chúa giáo, nghỉ Phục sinh, nghỉ thu, nghỉ đông, nghỉ Noel... (1 người, có lẽ vẫn ở Việt Nam, trước đây từng cho rằng tôi bịa đặt và chất vấn sao tôi có thể đi sang Pháp hoặc Đông Âu chơi mà không nhận ra rằng học sinh Na Uy chẳng giống học sinh Việt Nam học miệt mài không có mùa hè). Do dân số thấp, Na Uy phải nhập khẩu khá nhiều hàng hóa nên giá cả và mức sống rất cao, dẫn tới hệ quả là lương cao. Với mức lương đó người Na Uy có thể thoải mái du lịch. Khi nghỉ bệnh, họ được tiền bệnh. Tới khi về già, họ được trợ cấp tiền cho người già. Chưa kể, người dân được quyền bầu cử, biểu tình, đình công...

Tôi biết những điều tôi vừa viết khiến bạn có thể đưa ra kết luận, chính phủ Na Uy "làm hư" dân họ, khiến dân họ trở nên lười biếng và ỷ lại vào nhà nước. Điều đó đúng, tôi không phủ nhận. Nhưng tôi đồng thời cũng không thể phủ nhận 1 sự thật khác, Na Uy đem lại cho người dân họ cuộc sống an toàn, đảm bảo và không phải lo âu. Không lo nghèo, không lo bị phân biệt, mọi người đều bình đẳng

tuyệt đối (hoặc gần như tuyệt đối), không lo chết đói, không lo không có điều kiện đi học, không lo cơm áo gạo tiền, ...

Thế nhưng, người dân Na Uy không bao giờ nghĩ họ đang mang ơn hay phải xem những người lãnh đạo là cha mẹ.
Bạn nghĩ sao?

Joyce Anne Nguyen
8/8/2010, Roma